

**SÈRIE 1****La notícia i la ficció.****Exercici 1. ( 3 punts)**

1.1. L'examinand pot haver donat diferents respostes vàlides. A títol d'exemple citem un breu llistat d'usos de la fotografia en la recerca científica:

- Capacitat de mostrar els petits detalls que escapen a l'ull.
- La possibilitat d'acoblar una càmera a altres instruments òptics com un microscopi de manera que sigui possible mostrar imatges que superin l'espectre de la visió humana.
- La capacitat de detenir o fixar el moviment i el canvi.
- Alguns materials fotogràfics són sensibles als raigs X, permetent fotografiar l'interior d'estructures visualment opaques.
- La imatge fotogràfica suposa un registre fiable de la natura, aquest caràcter de document es el que ha fet que hagi estat utilitzada com arxiu, o com a prova objectiva.
- El valor documental científic i històric de les instantànies d'aconteixements i indrets d'arreu del món.
- El valor de la fotografia com a mitjà àgil de reproducció i de difusió d'imatges.

1.2. L'examinand pot haver donat moltes respostes vàlides. A títol d'exemple citen un breu llistat de possibles respostes:

- Mathew B. Brady, fotògraf que documentà la guerra de Secessió americana.
- Edward Muybridge, realitzar sèries fotogràfiques que registren les diferents fases de locomoció animal i humana.
- Edward Weston, Imogen Cunningham, Ansel Adams. Nova objectivitat americana.
- Walker Evans, principal exponent de la fotografia documental americana.
- Robert Capa, un dels primers fotoperiodistes que actuaven de corresponsals al front dels conflictes bèl·lics.
- Henry Cartier Bresson, institucionalitza l'estil fotogràfic del reportatge, fundarà amb Robert Capa l'agència fotogràfica Magnum Photos.
- Diane Arbus, als anys setanta realitza les sèries de retrats de comunitats marginals, manicomis, comunitats nudistes, desfilades militars, cocktails de l'alta societat...

1.3. Les imatges fotogràfiques que es publiquen a la premsa i als diaris sovint han estat i són manipulades. Hi ha innumerables exemples de fotografies manipulades en el marc de règims totalitaris, en les que els censors feien desaparèixer personatges o situacions políticament molestos. La cèlebre instantània del monstre del llac Ness publicada en el *Daily Mail*, 1934, provenia d'una maqueta en miniatura.

Els raonaments a la resposta poden ésser múltiples, per exemple raons de tipus ideològic, econòmic, religiós, censura del poder, auto-censura, acompliment de normes d'estil de la publicació, moral dominant, etc..

Amb freqüència les obres més celebrades de fotògrafs documentals han estat preparades d'una manera o altre, com es el cas de Robert Capa, Agustí Centelles o Robert Doisneau. Actualment el retoc fotogràfic segueix sent usual: canvis d'enquadrament, de color, distorsió, desaparició d'allò que pugui semblar poc adient, etc. Les possibilitats de simulació s'han accentuat amb l'ús de la tecnologia digital.

**Exercici 2. ( 7 punts)****OPCIÓ A**

Es valorarà la capacitat d'analitzar visualment les imatges, el nivell de reflexió i la capacitat analítica, la correcta exposició i ordenació d'idees, jerarquia de conceptes, així com la precisió i fluïdesa en l'ús de la terminologia. Dins aquest marc general l' alumne pot haver optat per múltiples enfocaments a la resposta. A títol d'exemple citem el següent:

1. A "Fauna secreta", Joan Fontcuberta i Pere Formiguera recreen un univers biomòrfic generant noves formes a partir de la recombinació de les parts d'altres formes ja existents. L'espectador pot reconèixer les parts d'aquestes formes i interpretar les noves relacions. Utilitzen el formalisme científic en un context incongruent, l'estil "científic" documenta un exercici surrealista creant una tensió entre ficció i objectivitat.

El marc museístic en el que es presenta aquest treball —museus d'història natural— dona més veracitat a la ficció que recreen els autors.

Principals recursos formals: fotografies en blanc i negre, fotografia nocturna amb flash, contrapicats, estructura de les imatges, ambientació, representació del moviment, etc.

2. Els autors afirmen el potencial de la fotografia per elaborar aparences que es situen entre el que es real i el que no ho es, ens plantegen que la fotografia no es una traducció literal o objectiva de la natura sinó que és utilitzada també com una estratègia de falsificació de la realitat. La realitat i la ficció es poden confondre. La fotografia, en el seu origen, va haver d'apropar-se a la ficció per demostrar la seva naturalesa artística i la seva capacitat per reflectir la imaginació del artista.

**OPCIÓ B**

1. Es valorarà la capacitat resolutiva de la seqüència visual. L'aplicació metodològica i tècnica, el procés de realització, l'execució correcta i la capacitat imaginativa, expressiva i comunicativa dels esbossos.

2. Es valorarà la precisió i fluïdesa en l'ús de la terminologia, l'aplicació de conceptes visuals i audiovisuals i també la justificació de les pròpies decisions. Es valorarà especialment si a través de la resposta es dedueix clarament que l'alumne té un coneixement pràctic en la realització de fotomontatges.